

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 555/2022-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duřu a Miroslava Duriřa v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek obchodných spoločností **ARAVÉR a. s.**, Gen. M. R. Štefánika 26, Trenčín, IČO 00 679 291, **AUTOMAX PLUS s. r. o.**, Sládkovičova 632, Považská Bystrica, IČO 46 569 022, **AUTONOVO, a. s.**, Zvolenská cesta 40, Banská Bystrica, IČO 35 796 693, **DS – CAR, s. r. o.**, Hlavná 21, Dunajská Streda, IČO 36 233 510, a **PO CAR, s. r. o.**, Petrovianska 1, Prešov, IČO 31 693 989, zastúpených **URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o.**, advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Sa 53/2019 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 30/2021-71 zo 16. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľiek

1. Sťažovateľky sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. septembra 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Sa 53/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“) v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 30/2021-71 zo 16. marca 2021 (ďalej len „nález ústavného súdu“). Zároveň sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia každej zo sťažovateľiek v sume 2 195 eur a náhrady trov konania v celkovej sume 1 190,89 eur.

2. V napadnutom konaní majú sťažovateľky procesné postavenie žalobkýň vo veci správnej žaloby doručenej krajskému súdu 26. júla 2019 smerujúcej proti inému zásahu Protimonopolného úradu

Slovenskej republiky ako orgánu verejnej správy spočívajúcemu v namietanom faktickom postupe orgánu verejnej správy pri výkone inšpekcie.

3. Sťažovateľky namietajú nečinnosť a aj nehospodárnu, neefektívnu a nesústredenú činnosť krajského súdu po vydaní vyhovujúceho nálezu ústavného súdu a zároveň poukazujú aj na celkovú dĺžku napadnutého konania (viac ako 3 roky). Sťažovateľky ďalej uviedli, že krajský súd odmietol správnu žalobu sťažovateľiek (uznesením z 26. januára 2022, čo bolo zistené lustráciou ústavného súdu, pozn.). Proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľky podali 8. apríla 2022 kasačnú sťažnosť, ktorá do podania ústavnej sťažnosti nebola predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky. Podľa názoru sťažovateľiek od doručenia kasačnej sťažnosti je krajský súd nečinný, čo predstavuje už viac ako 5 mesiacov. Sťažovateľky zároveň dodali, že konanie, v rámci ktorého už boli ústavným súdom konštatované prieťahy, by malo mať pri postupe krajského súdu absolútnu prioritu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľiek predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či obsahujú všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.A. K namietanému porušeniu v bode 1 označených práv sťažovateľiek do právoplatnosti vo veci samej:

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

6. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017). Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

7. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 637/2013). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03).

8. Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

9. Lustráciou ústavného súdu bolo zistené, že uznesenie krajského súdu z 26. januára 2022 nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2022. Ústavná sťažnosť sťažovateľiek namietajúca postup krajského súdu v napadnutom konaní bola ústavnému súdu doručená 7. septembra 2022, teda zjavne po tom, keď krajský súd konajúci v merite veci právoplatne rozhodol.

10. Sťažovateľky sa teda domáhajú ochrany svojich v bode 1 uvedených práv v čase, keď v napadnutom konaní krajského súdu namietané porušenie označených práv už netrvalo, a teda bola odstránená ich právna neistota. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľiek v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.B. K namietanému porušeniu v bode 1 označených práv sťažovateľiek po podaní kasačnej sťažnosti proti uzneseniu krajského súdu z 26. januára 2022:

11. Ústavný súd už vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

12. Z lustrácie ústavného súdu vyplýva, že kasačná sťažnosť sťažovateľiek proti uzneseniu krajského súdu z 26. januára 2022 bola krajskému súdu doručená 8. apríla 2022. Následne v priebehu mája 2022 až septembra 2022 krajský súd vykonával úkony súvisiace s podanou kasačnou sťažnosťou sťažovateľiek. Ústavný súd sa preto nestotožňuje s argumentáciou sťažovateľiek o nečinnosti krajského súdu po podaní ich kasačnej sťažnosti. Momentálna doba, počas ktorej krajský súd vykonáva úkony súvisiace s podanou kasačnou sťažnosťou, je stále v rámci ústavnej akceptovateľnosti. Z tohto dôvodu preto nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľiek zo strany krajského súdu, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu v bode 1 uvedených práv.

13. Ústavný súd však zároveň pripomína, že prípadná následná nečinnosť krajského súdu alebo jeho prípadná následná neefektívna/nesústredená činnosť vo vzťahu k podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľiek by mohla už založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietáhov, čo by mohlo mať za následok vyslovenie porušenia v bode 1 označených práv ústavným súdom. V takom prípade by toto rozhodnutie nemalo byť prekážkou prípustnosti opätovného konania pred ústavným súdom a rozhodovania vo veci samej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde].

14. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľiek pri predbežnom prerokovaní aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

15. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľiek bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších ich návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu